

UZASADNIENIE

wyroku w całości

Decyzją z 14.05.2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił dla płatnika składek (...) G. K. miesięczne podstawy wymiaru składek z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i na Fundusz Pracy za okres od września 2016 r. do sierpnia 2017 r. /decyzja w aktach ZUS/.

Wnioskodawca uznał w/w decyzję za krzywdzącą i złożył od niej odwołanie /odwołanie k. 3-11/.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie /odpowieź na odwołanie k. 12/.

Na rozprawie z 26.02.2020 r. wnioskodawca poparł odwołanie, a pełnomocnik ZUS w osobie radcy prawnego wniósł o oddalenie odwołania i o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, wskazując, że wartość przedmiotu sporu wynosi 6000 zł /e-prot. z 26.02.2020 r.: 00:04:24/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 14 listopada 2016. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. II Inspektorat w Ł. stwierdził, że G. K. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek (...) Sp.zo.o od 1 lutego 2012 r. do 30 września 2013 r. / okoliczność znana Sądowi z urzędu, dane z systemu Sędzia – 2 – uzasadnienie wyroku sprawie VIII U 14/17/.

Powyższa decyzja jest prawomocna / niesporne/.

Decyzją z dnia 14 listopada 2016 r. **nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.** stwierdził, że G. K. jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu w okresie: od 7 kwietnia 2011 r. do 10 września 2013 r. oraz określił miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy /okoliczność znana Sądowi z urzędu, dane z systemu Sędzia – 2 – uzasadnienie wyroku w sprawie VIII U 14/17/.

Decyzją z dnia 30 grudnia 2016 r. **nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł.** stwierdził, że G. K. jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością: podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 7 kwietnia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. oraz określił miesięczne podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za ten okres **zmieniając tym samym decyzję nr (...) /okoliczność znana Sądowi z urzędu, dane z systemu Sędzia – 2 – uzasadnienie wyroku sprawie VIII U 14/17/.**

Na skutek odwołania wnioskodawcy od decyzji z 14.11.2016 r. nr 539/16 oraz od decyzji z 30.12.2016 r. nr 621/16 przed tut. Sądem toczyło się postępowanie za sygn. VIII U 14/17 /niesporne, okoliczność znana Sądowi z urzędu, dane z systemu Sędzia – 2 – uzasadnienie w sprawie VIII U 14/17/.

Wyrokiem z 15.12.2017 r. Sąd Okręgowy w Łodzi po rozpoznaniu w/w odwołań od wskazanych decyzji zmienił wskazane wyżej decyzje i stwierdził, że G. K. jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym od 7 kwietnia 2011 r. do 30 listopada 2011 r. oraz od 1 stycznia 2012 r. do 10 września 2013 r. /wyrok. k. 17/.

Sąd Apelacyjny w Łodzi wyrokiem z 11.01.2019 r. w sprawie III AUa 252/18 oddalił apelację ZUS-u od w/w wyroku Sądu Okręgowego /niesporne/.

Wnioskodawca jako osoba prowadząca jednoosobową działalność gospodarczą (...) podlega w okresie od 6.08.2015 r. do 30.08.2015 r. obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu, w okresach od 1.09.2016 r. do 8.03.2017 r., od 14.04.2017 r. do 13.05.2017 r. oraz od 22.06.2017 r. do 31.08.2017 r. obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu /dane z systemu informatycznego ZUS/.

Składki na ubezpieczenia społeczne do 31.08.2017 r. były rozliczane od zadeklarowanej kwoty nie niższej niż 30% minimalnego wynagrodzenia /niesporne/.

Zgodnie z prawomocną decyzją z 30.12.2016 r. zmienioną w/w wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z 15.12.2017 r. w sprawie VIII U 14/17 wnioskodawca był współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością od 1.12.2011 r. do 10.09.2013 r. co oznacza, że był on osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie 60 miesięcy kalendarzowych przed rozpoczęciem prowadzenia działalności gospodarczej i nie nabył prawa do rozliczania i opłacania składek od preferencyjnej podstawy wymiaru w okresach prowadzenia działalności gospodarczej od 1.09.2016 r. do 31.08.2017 r. /wyrok k. 17/.

Składki na ubezpieczenie zdrowotne były rozliczane od prawidłowych podstaw wymiaru składek, natomiast nie rozliczono obowiązkowych składek na Fundusz Pracy /niesporne/.

Powyższy stan faktyczny został odtworzony na podstawie w/w powołanych dokumentów, których wartości dowodowej nie kwestionowała żadna ze stron a i Sąd nie znalazł powodów by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 1 pkt. 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r. poz. 300 ze zm., daje także ustawa systemowa) osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu.

Do aktualnie spornych okresów nie ma zastosowania art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Przepis ten stanowi, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia. Tak określona minimalna podstawa wymiaru, pozwala osobom rozpoczynającym działalność gospodarczą zmniejszyć ich obciążenia publiczno-prawne.

W myśl jednak ust. 2 pkt. 1 przepisy ust. 1 art. 18a nie mają zastosowania do osób, które prowadzą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej prowadziły pozarolniczą działalność.

W myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 i 4 cyt. ustawy, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się m.in.: osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych oraz wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz współników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej.

Zgodnie z art. 18 ust. 8 w/w ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art.19 ust.10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Zgodnie z ust. 9 i 10 ww. artykułu, za miesiąc w którym nastąpiło objęcie

ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym lub ich ustalenie i jeżeli trwały one tylko część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu.

Stosownie do treści art. 104 ust. 1 i art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres jednego miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają osoby prowadzące pozarolniczą działalność za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

W przypadku nie wywiązania się przez płatnika składek ze swojego obowiązku, organ rentowy ma prawo do samodzielnego wydania stosownej decyzji zgodnie z art. 83 ust 1 pkt 3 ustawy systemowej, w którym postanowiono, że ZUS wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także umarzania należności z tytułu składek.

Organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z 14.05.2019 r. określając wysokość podstawy wymiaru składek w związku z prowadzoną przez wnioskodawcę działalnością gospodarczą na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne i na Fundusz Pracy za okres od września 2016 r. do sierpnia 2017 r.

Zarzuty skarżącego podniesione w odwołaniu od w/w decyzji nie mogły być uwzględnione, albowiem w sprawie istotne jest to, że z prawomocnej decyzji z 30.12.2016 r. zmienionej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z 15.12.2017 r. w sprawie VIII U 14/17, wynika, że wnioskodawca od 1.12.2011 r. do 10.09.2013 r. był współnikiem jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Kwestia ta obecnie w żadnym wypadku nie może być ponownie analizowana, gdyż została już poddana kontroli sądowej.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., prawomocne orzeczenie wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Skutkiem zasady mocy wiążącej prawomocnego wyroku jest to, że przesądzenie we wcześniejszym wyroku kwestii o charakterze prejudycjalnym oznacza, że w procesie późniejszym ta kwestia nie może być już w ogóle badana. Zachodzi tu zatem ograniczenie dowodzenia faktów objętych prejudycjalnym orzeczeniem (wyrok SN z 12.07.2002 r., V CKN 1110/00, Lex nr 74492). Związanie orzeczeniem oznacza niedopuszczalność nie tylko dokonywania ustaleń sprzecznych z nim, ale nawet przeprowadzania postępowania dowodowego w tym zakresie (wyrok SN z 12.05.2011 r., I PK 193/10, Lex nr 852766). Moc wiążąca orzeczenia określona w art. 365 § 1 k.p.c. oznacza zatem, że dana kwestia prawna, która była przedmiotem rozstrzygnięcia w innej sprawie, a która ma znaczenie prejudycjalne w sprawie rozpoznawanej, kształtuje się tak jak to przyjęto we wcześniejszym prawomocnym orzeczeniu. Przesądzenie tej kwestii oznacza, że w późniejszym postępowaniu nie może być ona już ponownie badana, a zatem zachodzi konieczność ograniczenia dowodzenia faktów objętych prejudycjalnym orzeczeniem.

W związku z tym Sąd stwierdził, że ZUS prawidłowo uznał wobec prawomocnej decyzji z 30.12.2016 r. zmienionej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi sygn. VIII U 14/17, że wnioskodawca w okresie 60 miesięcy kalendarzowych przed dniem rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej był osobą prowadzącą pozarolniczą działalność, a zatem nie nabył prawa do rozliczania i opłacania składek od preferencyjnej podstawy wymiaru w okresach prowadzenia działalności od 1.09.2016 r. do 31.08.2017 r. W tym stanie rzeczy zaskarżona decyzja z 14.05.2019 r. jest prawidłowa.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie, o czym orzekł, jak w punkcie 1 sentencji wyroku

Stosownie do wyników postępowania, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., Sąd w pkt 2 sentencji wyroku obciążył wnioskodawcę obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez organ rentowy w kwocie

900 zł, ustalając ich wysokość zgodnie z § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. (Dz. U. poz. 1804 ze zm.).

A.P.